

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
זוהר לאברהם

דרשה מכ"ק האדמו"ר מהאלמין

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים ייהו כזוהר הרקיע

חוברת מספר 21

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל-וזה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב-רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ-עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנימו יעשכר אשתי
בניהו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

זכריה יוסף

הרב עובדיה יוסף

מקנא מנאר ישראל מופת תודו הראשלי"צ
ראש ממשלת הזוהר, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי התורה

איש מלח
אליעזר ברנד
ראש ישיבת שונו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת מורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

מ. א. עימוד ועיצוב 0527-615936

תְּכַן הַעֲנִינִים

- א. התאספנו לרגל השלושים לעלוי נשמת רבי חיים אברהם ישעיהו ז"ל..... ה
- ב. הגימטריא של "חיים אברהם ישעיהו"..... ו
- ג. הרשב"י ז"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו..... ח
- ד. רק חידו סגולה זוכים להיות שפתים במפעל הזהר הקדוש..... ח
- ה. בדרך שאדם רוצה לילף בה מוליקין אותו..... ט
- ו. בעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל..... י
- ז. הספור איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש מפי הגה"צ המקבל רבי יהודה ליב אשילג בעל מחבר ספר הסלם על הזהר הקדוש..... יד
- ח. כל דבר טוב, ובפרט דבר קזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנו הרבה מניעות..... טז
- ט. לומדי הזהר נקראים 'מזכי הרבים' הכי גדולים בעולם, שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל..... טז
- י. למה אין אנו נקראים בני נח?..... יז
- יא. מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות..... יז
- יב. צדיק בתמר יפרח כארז בלבנון ישגה..... יח
- יג. ספור על הרבי מענדל מקוצק..... יח
- יד. אנו נקראים 'בני אברהם יצחק ויעקב' וצריכים ללכת בדרךיהם לזכות את הרבים ולהרבות תורה בעם ישראל..... יט
- טו. ספור מאיש עסקים הגר בטלסטון..... יט
- טז. אלו שעמלים להבין את תורת הסוד הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום..... יט
- יז. הימים הולכים ועולים ועומדים לפני הקב"ה, כל אותם ימים שבגוי אדם עומדים בהם בעולם הזה..... יט
- יח. צריך שיקמיו בזה העולם יהיו מלאים, ולכן יש למלאות אותם עם הדבר היקר..... כ
- יט. אחרי כל מה שנמשך האדם בחייו קח נמשך אחרי פטירתו..... כ
- כ. מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זהר, פנימיות התורה)..... כ
- כא. אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג..... כ
- כב. ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש..... כא

קריאה קדושה

ב"ה, החיים השלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלתון ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא במינהם

הנביא ישעיה אומר: (פרק מ"א י"ד-ט"ו) **אז תיראי תולעת יעקב כור:** ויבד"ק ביאר: "... מול תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא פה, והיא נכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שצאמר ארזי בלבנון. בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צ"ל: מתבוננים להחזיר "מכה שניה" לאירון על ידי צוללות, זאת אומרת שכבר השלימו עם העבודה, שתהיה זו איך שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל (ח"ו), והצבא משגר שזה עלול לגבות ממליון נפש רחמנא ליצלן).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה! ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם! אנחנו נתן את "המכה הראשונה!"

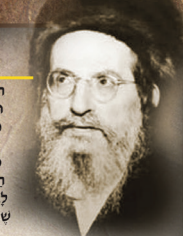
"נקחלה היהודים בעיניהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים". אחרון יבולים מידי יום ביזנו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וקר נמנעו את האסון ונקרב את הגאולה תחיד וברחמים.

דוגם שהנה"צ רבי יהודה ליב אשלג (בעל הסלק) זצוק"ל, זעק רבות על חרבן העולם הממושך ונא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (כתבתי משנת תרצ"ג-1933 מוצי המעטיפ "כבר זנקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אויפה ועל הסכנה ההדקה הצפויה לעם היהודי. הוא הריע על החרבן בלמוד ספר הזוהר ביישיבות פולין, ולסם כך אף נפגש עם רבנים אדמו"רים, בבקשה ביישיבות פולין ללמוד ספר הזוהר ביישיבותיהם, אך הם לא שעה לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים זמן מן השמים - עשרים שנה".

לכן, אנו לא צריכים להיות חכמים גדולים, כדי לתפס ח"ו מהעומד להתרחש, על לנו יספין ובר כובא, קבאיש שלוששים הוא התריע - את שנת התורה הקדושה. בידינו עזת המקבלים והנותר לנו הוא רק להתורה וללמוד זוהר! וידוע הספר, אין ארץ ישראל נעלה מהיטלר ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו ממצצת אטום!!!

הכרך הראשון של ספר הזוהר
(עם פירוט השלם)
הציל את ארץ ישראל!

הנה"צ המקביל רבי יהודה ליב אשלג זצוק"ל

הנה"צ רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל ראה שמלחמת היטלר ימ"ש פוצצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמד להרוג ולבאד את כל היהודים מנער ועד זקן טרן נקשם ח"ו. על כל אומר: היות רבי שמעון בן יוחאי כותב בזוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מנגלותא. התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקדוש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביים שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלר ימ"ש, ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שקלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום יום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בנודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א בהבטחת רבי שמעון בן יוחאי עיה שבספרא דא יפקון מן גלותא בחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס ביי"ב כרכים ליי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נסקפה המלחמה על עומדת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים (מול כסלו עד ח"י טבת - למספרם בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בסטלו תשס"ט - כ"ב טבת 18-ל בינואר 2009). וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי ששוי בגלות קשה כבר כמה שבועות - אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לבית שמש, הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. (והגיע דק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום), וגם ועופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע. ורואינו בעינינו את הסיים הגללים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק פעשוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גדולים.

בידנו הדבר!

בכחנו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנעו את האסון בעוה"י"ת לקרב את גאולה בחסד וברחמים - (וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בעופרת יצוקה (פרשת שאש דף כ"ד), "במהי חבדתיך דידך ראשית ספר הזוהר יפקון בית מן גלותא ברחמי". באור הדברים:

בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש,

יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וישראלים ללא צער חבלי משיח!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למפר ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות. עורר ישינים מתרדמתם ושלח לנו ישראל זקוק להנצל מהמפול הנורא! וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזוהר הקדוש"

בטלו גזרות קשות

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל בלמוד "הזוהר הקדוש" בדרך ללא הפסק, שבח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים המלמד והקריא את ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות בחימה בחימה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לנאסו זכר צדיק קדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן ביישיבתו דרך למוד מיוחד של גירסת בספר הזוהר הקדוש במשמיות ללא הפסק כלל ממת לעת, וקבע דבר זה כפתרון הראשונה ביישיבתו, וכתוב על מעלת הדבר באותה לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל משרש זו טמנו נבדא סהיים, ונודעת היה להם לפקח על זאת ולא יחידלו, כי רב הדבר ויצאום מאד..."

ועתה אל ישלכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוס, כי איני אקלאל נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יחא את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין מנוח לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכלל התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר בדרך ללא הפסק, שבח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים.

(אגרת הרמח"ל - מאורות הזוהר).

פיצד נוכל ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד! - אל תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו! בידנו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו!

מי לה' יאלי!

מסלול יתלום: אם יש בךדכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע (כגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות קדש, אפשר לצרף כמה ביחד) ללמוד על פי סדר זה היומי מחלק 354-12 כמים לשנה. למוד 6-7 דפים לאחה, ארך 12-13 דקות-אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת בלבד-12 דקות בלבד-ויוכלו בשנה אחת לעשות 1000 סימוי זהר הקדוש מסלול זה: אם יש בךדכם להשפיע על 500 אנשים וכי... למוד 12 דפים לאחה, ארך 24-25 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב-24 דקות בלבד-12 דקות בלבד-1000 סימוי זהר הקדוש.

[על יתד ישקבעו] הפתורים את למוד הזוהר! יתלום בלמוד זה בכל יום ובכל יום המדרש זוכה שיתקים בנו דברי הנביא ישעיה ופרק ט כ"ב "הקטן יהיה לאלך"

[נפלעם] קרפה לפתולה בהתחיל בקרוב כמאמר הרע"א מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אמן כן יהיה רצון.

להשתתפות בהפצת לימוד הזוהר הקדוש ולמסלולים נוספים ניתן להתקשר למפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

זוהר לאברהם

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ. בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ. לַיְחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בַּיְחֻדָּא
שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי נֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ.

וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ. בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וּנְצַלִּיחַ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים הַחֲשׂוּבִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, בְּרִשׁוֹת מְזֻכֵי הַרְבִּים
הַמְקֻרְבִים אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים עַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוֹהַר
הַקְּדוֹשׁ, וּבְרִשׁוֹת מְשַׁפְּחַת בְּלוֹם הַחֲשׂוּבָה שְׁאֲרַגְנָה אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת
כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

הַתְּאַסְפָּנוּ כָּאֵן הַיּוֹם לְרַגְלֵי הַשְּׁלוֹשִׁים לְעֵלוֹי נְשִׁמַת שֶׁל רַבִּי חַיִּים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ זְכוּרָנוּ
לְבִרְכָה, תְּהֵא נְשִׁמְתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים (להבחל"ח בן שלמה שיחיה עמו"ש).

אֵיתָא בְּגִמְרָא (שְׁבַת דָּף קנ"ג עמוד א'), שֶׁהַנְּפֻטָר מְצִוָּה אוֹתָנוּ לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּחַזֵּק
בְּדַרְשָׁה, "אַחִים בְּהַסְפִּידָא דְהַתָּם קְאִימְנָא", וְהַנְּפֻטָר שְׂרוּי בִּיגִינוּ כְּעַתָּה.

הַנְּפֻטָר ז"ל בְּקֶשׁ בַּחַיּוֹ שְׁלֵא יִסְפִּידוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יְדַבְּרוּ עֲלָיו שְׁבַחִים, אֲבָל דְּבַר אֶחָד
מִתֵּר וּמְצִוָּה לוֹמֵר, שֶׁהִיא דְּבוּק בְּתוֹרַת הַרְשָׁב", וְעַד לְהַדְפִּיס סִפְרֵיו שֶׁל
הַרְשָׁב"י¹⁸¹, וְלַהַעֲלוֹת זְכוּרָנוּ לְטוֹבָה, בְּמַעֲמָד כָּל בְּנֵי הַמְּשַׁפְּחָה הַקְּרוּבִים, וּבּוֹדָאי זֶה
יְהִיהֵ נַחַת רוּחַ לְנַשְׁמָתוֹ, וּמִמְנוּ יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּתַקוּן הַמַּדּוֹת וְהַמַּעֲשִׂים,
וְכֵן זֶה מְרָמֵז בְּשֵׁמוֹ:

"תורה וחיים", מצות עשה ס' אות ריו, וזה לשונו שם:
וְכֵן הַקּוּרָא בְּסִפְרֵי יְרָאָה אִיךָ הַשְּׁתַדְּלוּ תַקְלִיפִי
קְדָמַי לְהוֹצִיא אוֹר הַהֶלְכָה לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה
בְּכָל כְּחוֹ, וְכֵן מִן יְדִין סְמוּכֵי לְנָא בְּסִינְעֵי שְׁלִישׁ בּו
מִמִּישׁ לְכָל מֵאָן דְּאַפְשֵׁר לִיה לְזַנְתָּם גַּם לְהַבָּא
לְהוֹצִיא כָּל הַנְּשִׂאָר לְמִשְׁמֵרַת. וְכֵן הַמְּסִינְעִים
וְהַמְּשַׁתְּדָלִים לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל הַנְּשִׂאָר מִחֻדוּשֵׁי
תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְקַדְמַאי אִין עַרְף לְשַׁכְרוּ בְּשִׁמְיָם
מִמַּעַל וְעַל הָאֲרָץ מִתַּחַת וְזִנְפוּ בְּזִכּוֹת זֶה לְבָנִין
קְדִישִׁין דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיִתָא וְלְמִזְוִי וְיַחֲזִי לִישֵׁב
בְּהַשְׁקֵט עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבֹדָה וְלַחֲזִי אֲרִיכִי לְרַבָּנָן
וְתַלְמִידֵיהוֹן וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְלְרֵאוֹת בְּעִגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב בְּגֵאלָה שְׁלֵמָה].
וְרֵאָה בְּהַסְפָּמַת הַגְּאוּן הַצְּדִיק מוֹרִינוּ רַב יוֹסֵף
חַיִּים זֹנְנִפְלָד זְכוּרָנוּ יְגַר עֲלֵינוּ אָמֵן. לְסִפְרֵי "צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט", אוֹדוֹת הוֹצָאָה לְאוֹר.

א. א' על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחצתו בעולם
הבא
ראה מה שכתב הגאון מהר"א איסטרוולסקה
(בספרו בן אברהם, פ'רשת וישלח דף כ"ג): המדפיס
ספרים מממונו להוציא לאור תורה, זוכה ויושב
במחצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי
על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת,
ואלו היה גנוז למקצועות המשפן בזרבותים, לא היו
לומדים בו.
והנה אמרו חכמינו זכרונם לברכה במסכת יבמות
(דף צ"ו:) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי
זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא
זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין
ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם
סיעת מרחמוה יוצאין לקראתו לקבל פניו.
ומורינו הרב חיים פלאג'י זכר צדיק לברכה, (בספרו

הגִּימָטְרִיא שֶׁל "חֵיִים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ" = 717 = "הַתְּשֻׁבָּה" רֵאשִׁי תְּבוּת: הוּא תִּמְךָ שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי. וּבְגִימָטְרִיא: "תִּיקוֹן הָעוֹלָם", שֶׁהַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ הוּא תִּמְךָ כָּל הָעוֹלָם.

הגִּימָטְרִיא שֶׁל "הֶרֶב חֵיִים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ ע"ה וְהַפּוֹלֵל בְּגִימָטְרִיא = 1000.
הגִּימָטְרִיא שֶׁל "רְבִי שֶׁמְעוֹן מְקַבֵּל פָּנָיו וְעוֹד 4 תִּיבוֹת בְּגִימָטְרִיא = 1000.
בְּסוּד "אַלְף הַמְּגוֹן תְּלוּי עֲלוּי", שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שֶׁנִּתֵּן לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י זָכָה לְהֵגוֹן עַל אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת בְּמַחְצָתוֹ¹⁸¹ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע.

שְׁשׂוּמָה שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי שְׁמֻזָּה אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים. וְזֶהוּ (שם) "עוֹשֵׂי צְדָקָה בְּכָל עֵת", כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה צְדָקָה, כִּי לומְדִים בְּסִפְרִים שֶׁמְכַנְסִין קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ'.
(סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת בְּרַחֲמֵי הַשַּׁחַר הַלְכָה ה, אוֹת לו)

ב. מִיתַת צְדִיקִים מְכַפֶּרֶת וּמְכַלֶּטֶת גּוֹרָה
הַנֶּבֶךְ עַל יְדֵי מֵר שֶׁמְעוֹן נִסִּים שְׂרִים עֵינֵתָי הִי"ו. שְׁהִבִּיא מִהַמְּעוֹן קוֹל הַשֶּׁבַת סִיּוֹן תִּשְׁכִּי"ה
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה וְזֶה לְפָנַי שֶׁשָּׂה שְׁנַיִם בַּב"ב אֶלּוּל תִּשְׁכ"ג. הַסְּפוּר שֶׁלְּפָנַיִנוּ בּוֹ לְרִבּוֹת שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים הַמְּקוּמוֹת וְהַתְּאָרִיכִים, כֻּלָּם נִכְוָנִים וּמְצִיאֹתֵיִם. בְּשִׁעְתוֹ הָיְתָה הָאֶרֶץ צְמֻרָה בְּשֵׁל הַמִּקְרָה הַזֶּה, וְאֵי עֲבָדְכֶם הַכּוֹתֵב רְאוּבֵן נַעֲנֵה זוֹכֵר הַמִּקְרָה שֶׁקָּרָה וְכָל אֵלוֹ שֶׁהָיוּ בְּאֶרֶץ בְּאוֹתוֹ תִּקְוָה זוֹכְרִים אֶת הָאֶסּוֹן הַיָּטִב. וְעַל־שׂוֹ בְּהַמְשָׁךְ הַסְּפוּר בְּאֶרֶץ יוֹבֵן כִּי לֹא הָיָה מִקְרָה כָּלֵל וְכָלֵל. לֹא הָיָה בְּדַעְתִּי לִכְתֹּב עָלָיו, אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּזֶה דָּבָר רָגִיל בְּזִמְנֵנוּ, אוֹלַם הַסְּפוּר הַתְּפַתֵּחַ וּבִסּוּפוֹ שֶׁל דָּבָר עֲמִדוֹ כְּמָה וְכְמָה אֲנָשִׁים יְרָאִי שְׁמַיִם וַיְחִידִי סְגוּלָה, שֶׁרְאוּ כָּאֵן עֲנִין שֶׁל אֲצַבֵּעַ אֶלְקִים. וְהַמְעֵשָׂה מְכֻן מְלַמְעֵלָה, בְּזִמְן "עֵקֶבֶתָא דְמִשְׁיָחָא" וְהִבְעֵנו אֶת דַּעְתָּם כִּי מִן הָרְאִי לְהַעֲלוֹתוֹ עַל הַכְּתָב וּלְפָרְסָמוֹ בְּרַבִּים, וְזֶה מֵה שֶׁקָּרָה.

בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַסְּלִיחוֹת שֶׁחָל בַּב"ב בְּאֶלּוּל שְׁנַת תִּשְׁכ"ג, (וְהוּא מִנְהַג שֶׁל הָאֲשֻׁכָּיִם לְהַתְּחִיל סְלִיחוֹת שְׁבוּעַ לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה) כְּלוֹמֵר לְפָנַי כְּשֶׁשָּׂה שְׁנַיִם מִיּוֹם שֶׁהִעֲלֵתִי אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה בְּ"אוֹצֵר הַמַּעֲשִׂיּוֹת". יָצָאוּ תְּלֻמְדִים מִיִּשְׁבֵּית פְּרָשְׁבוּרָג שֶׁבֶט סוּפֵר שֶׁבִירוּשָׁלַיִם בְּלוּיֵת מוֹרִיָּהם, לְהַתְּפַלֵּל בְּמִקּוּמוֹת הַקְּדוּשִׁים. עַל קִבְרוֹ שֶׁל רְבִי שֶׁמְעוֹן בֵּר יוֹחָאי בְּמִירוֹן שֶׁלֵּיד צֶפֶת, וְעַל קִבְרוֹת הַצְּדִיקִים בְּטַבְּרִיָּה. תַּחֲלָה הִגִּיעוּ לְקִבְרוֹ רְבִי שֶׁמְעוֹן בֵּר יוֹחָאי בְּמִירוֹן, וְגִבְלוּ אֶת הַלֵּילָה בְּתַפְלוֹת וּבְ"תְּקוּנִים" וְאֵלוֹ בְּבָקֵר עָלוּ לְמִשְׁאִית כְּשֶׁמַּחֲזוּ חֲפָצָם טַבְּרִיָּה. בְּדָרְכָם נִתְּהַפְּכָה הַמְּכֻנְיֵת וְנִפְּלָה בְּעִרוּץ שֶׁלְצַד

ב) הַסְּפֵר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִשְׁמַת הַצְּדִיק
גַּם הָאֲדָמוֹר מִסְּאִידִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, מְבִיא שֶׁהַצִּיּוֹן לְהַצְּדִיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנְּפֶשֶׁת.
וְהַסְּפֵר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק.
(הָאֲדָמוֹר מִסְּאִידִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן)

ג) אֲשֶׁרִי הַזְּכוּה לְתוֹ מַעוֹת לְצְדָקָה נּוֹרָאָה כּוֹאֵת לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם
אֲשֶׁרִי הַזְּכוּה לְתוֹ מַעוֹת לְצְדָקָה נּוֹרָאָה כּוֹאֵת לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְּדִיקוֹת שֶׁנּוֹתְנִין, זוֹכִין לְקַח הַנְּפִשׁוֹת וְלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְּחִינַת אוֹרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, מְכַל שְׁכָן כְּשֶׁנּוֹתְנִין צְדָקָה בְּשִׁבִיל זֶה בְּעַצְמוֹ כְּדִי לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים, שֶׁהַרְפֶּסֶת סְפָרִים אֵלוֹ בְּעַצְמוֹ הֵם בְּחִינַת לְקִיחַת הַנְּפִשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שְׁבוּדָאי אֲשֶׁרִי חֲלוֹק שׁוֹכָה לִזְכוּת אֶת הַרְבִּים לְהָאִיר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שֶׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וְכָל טוֹב לְבִית יִשְׂרָאֵל.

(סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת קְדוּשִׁיו הַלְכָה ג, אוֹת נב)

ד) הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּצְדִיקָתוֹ בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה, בּוּדָאי אִין קוֹ לְשָׁכְרוֹ וְצְדִיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ "אוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֶּסֶף וּמִי אוֹהֵב בְּהִמּוֹן לֹא תִּבּוּאָה" (קִהֲלַת ה, דָּרְשׁוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וּמוֹבָא פְּרוּשׁ רִש"י: שֶׁאֲפִלוּ מִי שֶׁאוֹהֵב מַצּוֹת לֹא יִשְׁבַּע וְכוּ', כִּי אִם כְּשֵׁיטֵּשׁ בְּהֵם מַצּוֹה שֶׁתִּתְּקִים לְעַד כְּגוֹן כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ' מְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁפּוֹעֵל בְּצְדִיקָתוֹ לִזְכוּת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוּדָאי אִין קוֹ לְשָׁכְרוֹ וְצְדִיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, כִּי בְּכָל פַּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכֵּה אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְּקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ.

וְזֶה (תְּהִלִּים קו) "אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט" שֶׁהוּא הַתּוֹרָה

הדרך. היתה זו התאונה קטלנית שבה קפחו את חייהם הנהג בראשי ושלוחיה בחורים מצנינים מבחירי הישיבה, ואלו הם, מרדכי פולק, יצחק נחום נוישט, ואברהם בנמין פרידמן, זכרונם לברכה. שאר הנוסעים נפצעו וכמה מהם באפן קשה. כלם היו צדיקים וקדושים שבחיייהם ובמותם לא נפרדו. ובמיוחד אחד מהתלמידים ההרואים מרדכי פולק ז"ל היה ירא שמים בתכלית, ונוסף לצדקותו, צניעותו ועיסוקו בתורה ובגמילות חסדים, נוהג היה לרשם את כל מעשיו ופעלותיו במשך היום בפנקס. ולפני לכתו לישון היה קורא בו על מנת לבקור את עצמו ולראות אם חס ושלום לא חטא מתוך בלבול הדעת, ואם יש צורך לתקן משהוא או לכפר על איזה מעשה שלילי גדול ונקטן. חברו של מרדכי פולק ז"ל, מהישיבה היה בחור בשם מנחם הלוי גדל לחיים ארפים. בשל סבות שונות לא הצטרף לנסיעה, ובשהגיעה הידיעה על התאונה המוחרידה, נודעו מצד כי אהבת נפש אהב אותו. כאמור מפני שהיה מאד ירא שמים ורשם כל מעשיו בפנקסו. היה צר לו מאד מאד על ידו הטוב, שכה ארע לו. אולם הוא ידע כי צדיק השם בכל מעשיו וכל דרכיו משפט, ולכן לא הרהר אחר מעשיו של הקדוש ברוך הוא, והצדיק את הדין. זמן מה לאחר כן חלם חלום והנה חברו הנפטר, מרדכי פולק ז"ל, נצב לפניו פניו הפיקו אור יקרות, ונראה היה בו כי מאשר הוא. "ראיתי כי הצטערתי עלי צער רב" אמר: ולכן באיתי לעודד את ורחק. דע לך שמיד ההכנסתי לך עין והמקבל האלקי רבי שמעון בר יוחאי הכניסני ישר למתבתא שלו שבשמים ושם זוכה אני ללמד תורה מפיו של הרש"י הקדוש משום שהייתי נזהר בכל ערב שבת קודש בזמן שקראתי את פרשת שמו"ת (ר"ת שנים מקרא ואחד תרגום) ללמד עם פרוש רש"י ז"ל. ובשל כך זכיתי שרש"י הקדוש למד עמי ואסתופף בצלו, השתומם מנחם הלוי בחלומי, ושאל את חברו הנפטר כמה שאלות. (א) כיצד התירו לו להכנס לך עין מבלי שיעבר תחלה את כל התהליך של בית דין של מעלה? (ב) מה הטעם שצריך היה הוא וחבריו יראי שמים למות מיתה כה משנה בקצור ימים. ענה לו חברו כי לפני כשנה, בראש השנה היום הנפורים, נגזרה גזירה קשה על הישוב היהודי בארץ ישראל אשר לפיה צריך היה להתרחש כאן אסון כבד לא עלינו. הקדוש ברוך הוא ברחמיו רחם על בני ארץ הקדושה בעת קא. וכתחילת החלט בשמים, אשר יקרה אסון לישיבה קדושה בירושלים עיר

הקדוש, וימותו ארבעה צעירים, בעלי נשמות זכות וטהורות. כך ארע בתום שנה זו, לפני ימי הדין של השנה השניה, שהמכונת אשר בה נסענו נתהפכה ונהרגנו אני, שלושת התלמידים, וביחד עם הנהג. נחברנו כלנו על ידי ההשגחה העליונה להיות קרבנות מכפרים על כלל ישראל, גט ענין ופציעתם של שאר המשתתפים בטיולי מצוה זו קשור בחשבון מהשמים. בעת גם יובן לך כי בחורים שכאלה נכנסו ישר לך וימתו שכל האנושי לא תוכל להשיג את רוב אשרנו. דמותו של הנפטר נעלמה וזה היה סוף החלום. מנחם הלוי התעורר, כמי שטלטלוהו גלי הים בחוקה. הוא פקח עיניו בהתרגשות וחשב רבות על אודות החלום, במשך היום ובזמנים שלאחריו חי בדמיונו את אשר ראה אז בחלומי, את פניו השמחים והמביעים כל כך הרבה של חברו. את שאלותיו הוא ותשובותיו של החבר וספורו והסבריו. יש כאן שתי אפשרויות חשוב. (א) שזהו חלום נכון אשר הביא לפניו מלאך בעל החלומות, בהתאם למאמרי חז"ל. או... (ב) שהחלום הובא על ידי שדים לפי מאמר רבותינו ז"ל. "רבי רמי כתיב בחלום אדבר בו וכתוב וחלומות השואר ידבר. לא קשיא, כאן על ידי מלאך כאן על ידי שד" (ברכות נ"ה). "כיצד", חשב הלוי, "אדע שהחלום הנו מן הסוג הראשון או מהסוג השני?" לבסוף החליט לעשות שאלת חלום. וזאת יש לדעת כי לשאלת חלום צריך אדם להזדקף ולהיות צדיק גמור. עשה הלוי את כל ההכנות הגופניות והנפשיות, הוא טבל במקוה ונהג בקדושה ובטהרה. עם ההתפלל אל קונו ובקש ממנו חסד שיבוא לפניו שוב בחזון הליל את חברו על מנת לשאול אותו שאלה לצערו לא חלם שנית על חברו הנפטר, לא בלילה ההוא ולא בלילות שלאחריו. אי הודאות הציק לו והוא התהלך כל הזמן תפוס בשרעפיו, הוא לא התנאש והוסיף לנהג בארץ של קדושה וטהרה, והתחנן אל ה' יתברך שיזכורו לראות בחלומי שוב פעם את חברו ויקבל תשובה ברורה לספיקותיו. כך חלפו כשנה וחצי, מיום האסון כשהוא נצב לפניו ומביט בו רצונו, והנה לילה אחד ראה בחלומי את חברו אמר לו: גזרו עליך בשמים להמתין עד שתהא ראוי לך שימלאו את בקשתך, ועתה נדי להוציא ספקות מלבך צו עלי לתת לך שני סימנים. הסימן הראשון שבעוד שבעה שבועות תתארגם בשעה טובה, עם נערה הגונה אשר שמה דבורה בת שמעון. הסימן השני, שלושה שבועות לאחר מכן יופיע פתאום, דוד

הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

בספר "אור החמה" כתב, אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר", בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זי"ע, א. "אור החמה" קכ"ג ע"ב). והנפטר היה לו הזכות לעזור להדפיס האדרות.

רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש

אספר ספור נפלא עם הצה"ק רבי ר' אלימלך ואחיו רבי ר' זושא זי"ע. שניהם הלכו יחדיו לאספ כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משמש מאד, כמו בימנו חמשה אגורות בלבד. [המטבע הזאת היה נותן לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכלם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דבורים גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' זושא לרבי ר' אלימלך זי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דבורים כאלו, פתח את הדלת ושאל אותם: מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

ברור ומחלט, כי דבריו של חברו הנפטר בחלום הראשון נכונים. שלושת תלמידי הישיבה עם הנחה שמשו כקרבן לישוב היהודי בארץ. ועם מותם נחבטלה הגזירה הקשה מהשמים שנגזרה על ארץ ישראל. מה שהיה חשוב במקדש שגילו לו כי הנה עומדים אנו זה עתה, לפני בואו של משיח צדקנו אשר עם ישראל מצפה לו במשך שנים נה רבות בכליון עינים. במשך חדשים מספר שמר מנחם את הדבר בלבז מבלי שיגלה מאומה לאיש. לאחר מחשבות רבות והתלבטויות נגש אל ראש הישיבה וספר לו הכל, מתחלה ועד הסוף. והמעשה ספר מאיש לאיש עד שהגיע לעתון קול השבת ועל בקשתם של יהודים טובים מיקירי ירושלים כפי שקתב העתון בהתחלה העלה את המעשה על הכתב על מנת לחזק את רוחו של העם. כן אני הצב"י ואובן נענה המחבר ומוציא לאור את "אוצר המעשיות" לכתוב גם להכניסו בין המעשיות של "אוצר המעשיות" בפרט דבר שקרה בימינו. יהי רצון שהמשיח הגואל יבוא במהרה בימינו ויגאל אותנו גאולה שלמה. אמן כן יהי רצון.

ארוסתה, לאחר שנעלמו עקבותיו באירופה, בתקופת השואה ונחשב כמת. מנחם הלוי התעורר בבקר ומיד רשם את פרטי החלום בפנקסו. כעבור ימים מספר דבר בו נכבדות ושדכוהו עם נערה שעלתה זה לא מכבר מארגנטינה. שבעה שבעות בדייק נמרח מיום החלום, נערכו התנאים והוא התארס בשעה טובה ומצלחת. שם הנערה דבורה ושם אביה שמעון ממש כפי שהודיעו חברו בחלום. גם הסימן השני התקיים. דודה של הנערה שבזמן השואה באירופה נשלח למחנה השמדה ולא נראה מאז הופיע פתאום בבית קרוביו בארץ. נתברר כי לאחר תקופת סבל ופחד הצליח להמלט לרוסיה ושם נשלח למחנות עבודה. ונשאר בעל נורחו במשך שנים רבות של סבל ועבדות, מבלי שירשו לו לבוא בקשרי דאר עם קרוביו שנמצאו בארץ ישראל ובארגנטינה. בארץ פלא שחרר זה לא מכבר, והוא עלה לארץ זמן מועט לאחר בואם של אחותו, בעלה ובתם מארגנטינה. וך נתאחדו כלם ונפגשו בבית אנשי המשפחה שבארץ. אכן על ידי כך נגזזו ספקותיו של מנחם הלוי, והוא ידע באופן

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא. לא על הרשימה בארץ דברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאד, וחשבנו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אומרת שאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס ושלום, דברנו רק מה הולך בשמים.

העשיר אומר, אם מדבר על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים?

ענו לו, סכום גדול מאד... העשיר אומר, אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זהב, ורוצה לתת את כל הסכום. הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת את כל הסכום רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות במצוה הגדולה הזאת. וקבלו רק חצי מהסכום.

מהספור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמארנא זי"ע, שלזכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לבנות להשי"ת שיזכו להנצל מהערב רב, ולעשות הכל רק לשם שמים, לזכות את הרבים, זכות כאלו לא מחלקים בחנם, ואפילו אלו שמזכים את הרבים, אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, וב"ה שמשמים זיכו לנו להוציא לאור הספרים החדשים של זוהר השבת 5 פרכים, ומי שלומד בהם רק חצי שעה תקף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, ורק צריכים להדליק את הנשמה של היהודי, כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בהם רק קצת, כבר יקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם לקוט מכל ספרי הזוה"ק עם באור בעל הסלם זצ"ל על עניני שחר ועונש וזיכוי הרבים, ועוד.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכות האלו בחנם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב ברש"י (במדבר פרק כב פסוק לה) "לך עם האנשים" - (במדבר רבה) בדרך שאדם רוצה לילך בה, מוליכין אותו. ובמהרש"א ביאר, פירוש "מוליכין" מלשון "מלאכים".

ובלשון הזוהר "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה". וכן כתב החפץ חיים זי"ע בספרו שמירת הלשון בשער התבונה, שכפי רצון האדם כך מוליכים אותו, אם רוצה להיות צדיק, מביאים לו מלאך שמנהיג אותו צדיק, ואם רוצה להיות חסיד מביאים לו מלאך שמנהיג אותו חסיד (ומאריך בזה, עיי"ש).

אחי ורעי, בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, וזכות הזוהר הקדוש מעכב מלבוא על עם ישראל ח"ו פצצת אטום. - אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי
ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל, שחלק גדול
מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד
הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש.

אָתּוֹן מַל"ח, דְּמַמְתַּקַּת יֵת בְּשָׂרָא [ומלת חל"ם
בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר].
אוּף יִסּוּרֵין מְמַתְקִים [כך היסורים שממתקים
כמלח יהיו כמו חלום]. כְּמָה דְּאוּקְמוּיָה [כמו שביארו
החכמים (עיין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

בְּרוּר הַסִּינִים - הַרְשָׁעִים מִיִּשְׂרָאֵל
וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְרוֹ יִסּוּרֵין מַלְח סְדוּמִית [ולרשעים
יחזור היסורים כמו מלח סדומית]. דְּאִיְהִי מְסַמָּא
אֶת הָעֵינַיִם [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו
את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם
ויצאו מכלל ישראל] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לקיים בהם מה
שכתוב] (איוב יא כ') וְעֵינַי רְשָׁעִים תְּכַלֶּינָה [ולא
יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות
בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי
זה יתבררו ויתלבנו].

אֵינּוֹן (דף קנ"ג ע"ב) עֵרַב רַב רְשִׁיעִיָּא [ואותם הערב
רב הרשעים] דִּיתְקִיָּים בְּהוּ בְּהוּא זִמְנָא [שיתקיים
קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב ז') יִתְבָּרְרוּ
וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים [כי אז יהיה
בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל,
ומפרש] יִתְלַבְּנוּ: אֵינּוֹן מְאִירֵי מְשֻׁנָּה [אלו הם בעלי
משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה]. וְיִצְרְפוּ:
אֵינּוֹן זֶרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂאָר עֵמָא [אלו הם זרע
קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות
ומעשים טובים וצדקה]. הָדָא הוּא דְכְּתִיב [זהו
שכתוב] (זכריה יג ט') וְצִרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף
[דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה]. וְהַרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים, אֵינּוֹן עֵרַב רַב [אלו הם הערב רב שיצאו
מכלל ישראל].

הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבְתַּח נַח - וְלִהְיֵעַל
מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג

[ומה שכתוב] (דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים לִבְיָנוּ, אֵינּוֹן
מְאִירֵי קְבֻלָּה, [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים
בסודות התורה] דְּאִתְמַר בְּהוּ [שנאמר בהם]
(דניאל יב ג') וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ.

ג. על ידי לימוד זוהר הקדוש מתמתקים היסורים
בזוהר נשא (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא
מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו
חק ומשפט" באופן אחר, ואמר]. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא
[שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור].
תְּמוֹ אֲתְקִיָּים בְּךָ [שם בגלות נתקיים בך, מה
שכתוב] שֵׁם שֵׁם לוֹ חַק וּמִשְׁפָּט [היינו התלבשות
התורה העליונה בשהה סדרי משנה שבמט"ט, שיש
בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר
בתוכם עד שמתלבן ההלכה] וְשֵׁם נְסָהוּ. [ומפרש]
וּבְהֵאֵי עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיְהוּ אִיסוּר וְהִיתָר
[ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור
והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא
שהה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו
התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק
התורה שבעל פה]. וּבְאֵינּוֹן רְזִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדךָ
[ובאלו הסודות שנתגלו על ידך] וְיִמְתְּקוּ הַמִּים.
[דהיינו] כְּמַלְח דְּמַמְתְּקַת בְּשָׂרָא, הֵכִי יִתְמַתְּקוּן
בְּרְזִיָּא דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדךָ, כֹּל אֵינּוֹן קוּשְׁיִין
וּמַחְלּוּקוֹת [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו
ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו
הקושיות והמחלוקות, כי יש כמה מאמרי חז"ל
שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד]. דְּמִיין
מְרִיָן דְּאוּרִיָּתָא דְּבַעַל פֶּה [כי מים המרים
של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם
מר בתורה מחמת הקושיות] אִתְהַדְרוּ מִתִּיקוּן מִי
אוּרִיָּתָא [על ידי הסודות חורים להיות מי
התורה מתוקים].

וְיִסּוּרֵין דִּילָךְ [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער
שמגיע להעוסקים בתורה]. בְּרְזִין אֵלֶיךָ דְּאִתְגַּלְיִין
עַל יַדךָ, יְהוּ לָךְ מְתִיקוּ [בסודות האלו שמתגלים
על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את
מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות
היסורים ישמח בהם]. וְיִהְיוּ לָךְ כֹּל דְּחֻקֵי דִילָךְ,
כְּחֻמִּין דְּעִבְרִין [ויחזור לך כל הצרות שעברו עליך
כמו חלומות שעוברים ואינם]. וְחַל"ם, בְּהִיפּוּךָ

ולא שמעו בקולו! - אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, פעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?!

[בשביל הממון שלהם שנתנו לו, ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיובתא. ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה] פאילו לא עביד שליחותא דמאריה [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו].

[יש להקשות, מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו? ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור זוהר בשם המרח"ו והרמח"ל)].

ובך יתקיים רזא דיונה [ובך משה רביא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא] דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים], הכי תיעול אנת בעמקין דתהומי אורייתא [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הךא הוא דכתיב [זה שאמר יונה הנביא, [יונה ב] ותשליכני מצולה בלבב ימים [הרומז על ים התורה] (מתוק מדבש)].

ד. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א) אמרה מידת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב ויחלו באנשים הזקנים, תנו ר' יוסף אלו בני אדם שמקימינן את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיינן ילקוט שופטים (רמז ס"ח), וזה לשוננו: ר"כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידי, א"ת אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר

[והיינו] אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו, דאיהו פתיבת נח [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דמתכנשין בה שנים מערי, ושבע ממלכותא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה, ולזמנין [ולפעמים כשאינן זכות בדרך, אז רק] אחד מערי, ושנים ממשפחה. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר, דבהון [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יתקיים [מה שכתוב] [שמות א כב] כל הבן הילוד [היינו כל הנשמות הנוולדות מאימא קדישא] היאורה תשליכוהו [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר האור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, רש"י ע"פ הבאים מצרימה, ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש)]. ודא אורה דספרא דא [זוהר האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירכעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - זוהי סבת אריבת הגלות

[זוה שאמר] ומאן גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות]. עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בהוא זמנא, פיונה [כי אתה רביא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות], דשליח אהרא דאקרי בשמן [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמן (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)]. כעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקא. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקא, בגין ממונא דלהון,

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א'), אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים.

אמרה לפניו רבונו של עולם היה בידם למחות ולא מחויה, ואכמ"ל.

גם כן היה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה".

נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזירן למוטב) **ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלוש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עממה בדברים דברי רכים וכבושים ורכים [כמו שצותה תורה (בפ' וארא) ויצום אל בני ישראל פירש רש"י להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.**

ה. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומותינו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ו הלכה ג') "זו"ל: ... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם וההודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחרב בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזיהר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. **הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כן שה' אל עולם.**

עמם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מנוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמם.

זה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו" באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד אמרה לפניו רבון העולמים, **איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירוץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה" נתתיך [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה (המעתיק)], וכל ישראל ערבים זה בזה, מכש"כ בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו**

אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: ואהבת את ד' אלקיך אהבה על הבריות כאברהם אביך שנאמר את הנפש אשר עשו בחוך.

הנך רואה בעליל שהזריות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם. (חז"ל להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו" וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן שנדחים מורה שהרחיקו לברוח ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכ"ש כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניינינו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הררשה רבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והי' בכחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש רבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיים המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו' (שם).

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה איתא בזוהר חדש פרשת לך זו"ל: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדול זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל כדאמרינן בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ד' פ"ד) זו"ל: **ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה. עד כאן לשונו.**

ובספר חובת הלבבות שער אהבת השם פרק ו' וזהו לשון קדשו: **וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו.** ואמרינן בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:) **כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחוך".**

איתא בזוהר חדש דף ס"ב: כרוזא כריז בכל יומא, זכאין אינון דמשתדלין באורייתא, ואינון דמזוכין להון לאחרנין, ואינון דמעבירין על מדותיהן, ובזה יקיים גם כן הפסוק ד"ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו גם כן שתאהב אותו על בריותי כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוינו על זה, ראה מה שכתב הפפ"ץ חיים הק' זו"ע: החובה להצלת נפשות ישראל
 בוריותו - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה ואהבת את ד' אלקיך וכתוב הרמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני

יְיָדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטָלֶעֶר יִמ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ
מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אֶחָד סָפַר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגֵּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג זְצוּקִלְלָה"ה בְּעַל
מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלָם עַל הַזוּהַר הַקָּדוֹשׁ.

ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות ה' ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעי"ז יחזור החוב אליו, וכן בענינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו ה' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, ה' מחפש עצות ותחבולות אין להקים הדת שלא יתמוטט, ובדאי ה' הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעהו וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הרחמים נקראים בשם מרצחים:

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישעי' הנביא תמה ואמר, אין ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק יליך בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "יליך בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע וזרו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "עתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הה"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה וכמו שכתוב והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה. (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו דלא תעמוד וכו' [כמו"ש בחו"מ תכ"ו] או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנוע מזה וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועי"ז באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בוודאי אסור לנו להתעצל מלזרז לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהי ביכלתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכלנו ערבים זה לזה, כמ"ש הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו וכו' וכפירש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרם, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק

הגה"צ רבי יהודה ליב אשגל זצ"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פּרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי פותב בזהר הקדוש, "בספרא דא יפקון מגלותא"¹¹, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, הנדפס ב"ב פרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' פסלו תשס"ט עד כ"ב טבת – ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון "חדש", בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש וכל השלשה שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר

קב"ה ושכינתיה), משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, וכמו שאמרנו בזוהר הקדוש (זה"ח ח"ב מ) על דורו: "זכו ודרא דא קים עלמא עד דייטי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילן כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

1. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש ישאל הטהורים ואחינו הנבונים. ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזוהר הקדוש שפידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב. מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמרו ואף שישטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה...". עכ"ל זלה"ה. על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאור: פשהעב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת זמן לכבוד השכינה הקדושה, וליחיא

הקדוש באתו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 כרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמייא, כמו שכתוב בזהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", והפרוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזפי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

בואו ונעשה רצונו של הנפטר ז"ל, שהכין לפני פטירתו ספרי זוהר לחלק בחינם, בואו ונאמר ונלמד פתח אליהו הנביא זכור לטוב כל יום לטובת נשמתו [זה לוקח רק לערך דקה וחצי ביום]. והיות והוא כעת בישיבת הרשב"י למעלה, יצטרע בעדינו שנזכה לכל הברכות שברך הקב"ה את אברהם אבינו.

הספרים נדפסו לטובת נשמתו וכל אחד יכול לקחת בחינם, גם מצוה לקחת לבית המדרש שמתפללים, ולכתוב מקדש לבית הפנסת.

ובודאי עתה שכל אחד מהצבור יקבל עליו ללמד זהר הקדוש וגם לזכות אחרים ללמד, יהיה זה עלוי הכי גדול שיכול להיות לנשמתו הטהורה.

יש כאן ספרים, "תיקוני זוהר", ועוד ספרים, "פתח אליהו המבאר" עם "סגלת אמירת פתח אליהו" שהדפסנו לעלוי נשמתו.

הנפטר זכה לקיים פסק ה"פלא יועץ" ועוד פוסקים, שמצוה על כל יהודי לקנות ספרי קודש כדי שילמדו בהם, ובפרט ספרים שאינם מצויים אצל כל אחד, וכן ספרים שמקרבים את ישראל לאביהם שבשמים, ובפרט את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו נגאל ברחמים, וזה עשה הנפטר בחייו שעזר להדפיס את האדרא רבא וזוטא, וספרי זוהר השבת חמשה כרכים, בשמחה גדולה כזו, שאי אפשר לתאר ולהשיג, לקיים דברי הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] (זוהר פנחס רי"ט), שמצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו.

הראש ישיבה שליט"א אמר מקודם, שהיה רק חושב על עם ישראל לקרב את כל היהודים לאבינו שבשמים, ונסביר את זה קצת:

האלשיך הקדוש מקשה, הרי התורה מעידה "ונח מצא חן בעיני ה'" (בראשית ו' ח') ועוד כתוב בפרשת נח (שם ט') "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוקים התהלך נח". אם כן למה אין אנו נקראים "בני נח"? ועוד מפני מה נקראים הגויים "בני נח", ואילו אנו נקראים רק "בני אברהם יצחק ויעקב"?

ומתריך, שהרי השם יתברך אמר לנח לעשות תיבה מפני המבול שיבא לעולם, והיה מוטל על נח להשיב את האנשים בתשובה ולהוכיחם, ואילו הוא לא עשה כן, אלא רק בנה את התבה, ורק מי שבא לשאול אותו, אמר לו עתיד לבוא מבול על העולם, אבל לא הטריח את עצמו ללכת מעיר לעיר וממקום למקום להחזירם בתשובה, ואילו אצל אברהם אבינו כתוב "את הנפש אשר עשו בחרן" שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברהם אבינו מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים, ובגלל זה נקראים אנו בני אברהם יצחק ויעקב.

והרמב"ם כתב שאין שום ספק שאברהם אבינו כשהלך להוכיח את דורו היו זורקים לו חיצים ובליסטראות בראשו, וכשחזר לביתו שרה אמנו היתה חובשת את ראשו ואומרת לו עכשיו אתה יכול להמשיך הלאה בעבודתך ותמשיך להוכיח את הרבים ולקרבם ולהכניסם תחת כנפי השכינה.

ובחובת הלבבות (שער אהבת השם פ"ו) וזה לשונו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות מי שמתקן לאלוקים, עכ"ל.

הנפטר הגדול זכה והתעלה למדרגה גדולה מאוד למעלה מדרך הטבע. כמה פעמים הוא השתדל ודאג בשבילי שגם אני אתעורר ואזכה יותר ויותר את הרבים, וכמה פעמים אמר לי את דברי החפץ חיים זצ"ל שהשתוקק ללמוד בעיון חכמת

הקבלה, ואמר שמצד שורש נשמתו זהו יעודו בעולם אך עזב את עליותו הרוחנית¹¹ בסתרי תורה, בגלל שמשא זיכוי הרבים של הדור היה מוטל על שכמו¹².

מובא משמו של הבעש"ט ז"ע על הפסוק (תהלים צב יג) "צדיק פתמך יפרח כארז בלבנון ישגה" שכאן מתבטא ההבדל בין צדיק לצדיק שיש צדיק כמו התמר שהוא נושא פרי, ומשול לצדיק המעורב בין הבריות, ואילו הארז הוא רם ונישא, אך הוא עץ סרק שאינו נותן פרות, נמשל לצדיק שאינו חולק עם הבריות את חכמתו ואת תורתו.

ומסופר על הרבי מענדל מקוצק ז"ע, שאמר פעם על רבי אחד שהוא "א צדיק אין פעלץ" – "צדיק במעיל פרווה". וביאורו כמשל על הרבי המתעטף בחורף בפרווה לעומת הרבי המסיק את החדר: הראשון רוצה להחם את עצמו בלבד, ואילו השני רוצה להחם גם לאחרים.

ומסביר הרבי מקוצק: כאשר מגיע החורף ועמו הקור, ניתן לנקוט בשני אמצעים. אפשר להדליק מדורה, או לחילופין להתעטף במעיל פרווה. בשני המקרים הללו, חם לו לאדם. אך כשהוא מדליק מדורה, כל הנאספים סביב יתחממו אף הם, ואילו כשהוא לובש מעיל פרווה, רק הוא מתחמם. - כך הדבר אף באשר לחום רוחני – יכול אדם להיות צדיק, אך במעיל פרווה – מבלי להשפיע על הזולת...

יהודי, והייתה התעוררות לתשובה מאוד גדולה בזמן זה, כי כידוע היה הזמן מסוגל לגאולה כמו שכתב המקובל האלוקי רבי יצחק אלפיייה ז"ע, ואז היה זמן חתונת ביתי תחיה, עם הנכד של הגה"צ רבי אלחנן הלפרין שליט"א גאב"ד גולדנסגריין - לונדון, וכבר קבעו את החתונה בארץ ישראל ושלחו הזמנות וכאשר התחילה המלחמה לא הסכמתי לבא לארץ ישראל במטוס, בזמן שהטילים עפים באוויר, ואמרת לי שישכילם לעשות את החתונה בלעדי, הוא הפציר וביקש ממני מאוד שאבוא לחתונה, ואמר למה כבודו מפחד? אני לא מפחד!!! ענית לי, שאני לא מפחד מהחיים שלי, רק אני מפחד, שאין מי שיחליף את העבודה שלי בזיכוי הרבים, ועתה בשעת מלחמה נצרך ביותר למען הציל את עם ישראל. וזה לא ענין של ממון כי אני מוכן לשלם להמחותנים לעשות החתונה בכל מקום בעולם שהם רוצים. ובס"ד הצליחו לטוס במטוס האחרון שיצא אז מארץ ישראל ללונדון, ולאחר מכן נסגרו כל הטיסות. והיה כתוב בעיתון שהחתונה של האדמורי"ם נדבורנא - האלמין נסעו ללונדון.

ז. וכידוע דברי קדשו של הגאון רבי ישראל סלנטר ז"ע, דבדורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות. ואדרבה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מורנו הרב רבי שמעון יודא הפה"ק שקאפ זצוקלה"ה, דכל עליותו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשר מזמנו לאחרים - מעשר רוחני - ונבא שגם בזה מבטח עשר בשביל שתתעשר, פמוכא בהקדמה לספרו שערי ישר (ע"ז שם), ונבר למעלה בקודש מוכא על הקדוש רבי שמעון לביא זיע"א, בעל פתם פז ומחבר השי"ב יוחאי ה'דוע, שגדרך הלוכו לארץ ישראל להתעלות בקדשתה, עבר בקהלת טריפולי ומצאם נבוכים ללא מורה רוחני, גנו את רצונו הקדוש ונשארו שם ללמדם תורה ומצוות, ושם נגנו ארון הקדוש. - אשר על כן, כעת יאמר ליהודא וישראל, אזור נגבר והחלף חושים, פי לא עת מחשים.

ח. ובשנת תש"נ בזמן מלחמת המפרץ והעירקים שלחו 39 טילים לארץ ישראל, והפחד היה גדול ונורא, ובחסידי שמים כמעט שלא נפגע שום

ובזה יובן החילוק בין אברהם אבינו לנח, שנח היה צדיק במעיל פרווה [הגם שיש מדרש שנח הוכיח את בני דורו, אך לא מסר נפשו כמו אברהם אבינו] ואילו אברהם אבינו היה צדיק שמחמם ומאיר לכל העולם כולו.

ומזה נלמד מוסר השכל שאנו נקראים בני אברהם יצחק ויעקב וצריכים ללכת בדרכיהם לזכות את הרבים ולהרבות תורה בעם ישראל ואין לך יותר תורה שמלהיבה את הלבבות ומטהרת את הנשמות ושורף את הקליפות כמו לימוד תורת הרשב"י הזוהר הקדוש, וזאת עוד ממה שלימדו רבותינו ששעה אחת בשבת לימוד זוהר הקדוש שווה יותר ממאה מיליון שנה תורה. וזה אפשר לקיים בקל על ידי שיפרסמו את מעלת לימוד הזוהר לכל ישראל אם בחלוקת ספרים ובעוד אופנים על ידי שיתקשרו למפעל הזוהר העולמי. וכל מי שמאמין בשכר ועונש אין ספק שמיד לימוד זוה"ק ובוודאי יקבע לכל הפחות שעה אחת בשבת קודש.

ואספר מאיש עסקים בעניני חשמל הגר בטלסטון, הוא ראה שבשבת מקבלים לשעה לימוד זוה"ק שכר של אלף שנה תורת הנגלה, ולמד בשבת אחת 13 שעות זוה"ק, וטילפן אלי ואמר לי תודה, שזכיתי ללמוד בשבת אחת 13 אלף שנה תורה, אמרתי לו זכית שיש לך בבנק שלך הרבה יותר אלפי שנה תורה, והסכום האמיתי הוא ביליון שלש מאות אלף שנה תורה, כי כל שעה הוא סך מאה מיליון שנה תורה. עוד סיפר לי יהודי אחת מחולון שראה את מעלת לימוד הזוהר הקדוש בשבת, ולמד משעה 7 בליל שבת עד 6 בבוקר, 11 שעות ברצף.

אחד מאלעד סיפר שלמד בשבת 8 שעות.

איתא בזהר פְּרֶשֶׁת חַיִּי שְׁרָה (ק"ל ע"ב), שְׁאִין מְקוּם פְּנִימִי בְּכָל הַמְּקוּמוֹת בְּגֵן עֵדֶן כְּמוֹ הַמְּקוּם הַגְּנוּז לְאֵלוֹ שְׁיִוְדָעִים אֶת הַסּוּד וְיִוְדָעִים לְהַדְבֵּק בְּשֵׁם יִתְבָּרַךְ... וְאֵלוֹ שְׁעִמְלִים לְהַבִּין אֶת תּוֹרַת הַסּוּד... הֵם אֵלוֹ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם בְּכָל יוֹם, הֵם אֵלוֹ שְׁעוֹלִים בֵּין הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים וְהֵם נִכְנָסִים בְּכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל גֵּן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְאִין מִי שְׁיִמְחָה בְּיָדָם, כְּמָה גְּדוֹל חִלְקֵיהֶם וְזִכּוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

נְצַטֵּט בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ מָה שְׁכָתוּב בְּזוֹהַר פְּרֶשֶׁת וַיֵּרָא (דף צט ע"ב): רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כד) "מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְיִמִּי יָקוּם בַּמְּקוֹם קְדוֹשׁ". בֹּא רֵא, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא רוֹאִים עַל מָה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם, וְהֵימִים הוֹלְכִים וְעוֹלִים וְעוֹמְדִים לִפְנֵי הַקַּב"ה כָּל אוֹתָם יָמִים שְׁבִנֵי אָדָם עוֹמְדִים בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהָרִי פֶלֶם נִבְרָאוּ וְכֻלָּם עוֹמְדִים לְמַעְלָה. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁנִבְרָאוּ? שְׁכָתוּב (תהלים קלט) "יָמִים יֵצְרוּ".

וְכִשְׁמֹגִיעִים הֵימִים לַעֲלוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הֵימִים קָרְבִים לִפְנֵי הַמְּלֶכֶת הָעֲלִיוֹן. זֶהוּ שְׁכָתוּב (מלכים א ב) "וַיֵּקְרְבוּ יָמֵי" דוֹד לְמוֹת". וַיֵּקְרְבוּ יָמֵי" יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. מִשׁוּם שְׁכָפְאָשׁר בֵּן אָדָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינּוּ מִשְׁגִּיחַ וְלֹא מִתְבּוֹנֵן עַל מָה הוּא עוֹמֵד, אֲלֵא כָּל יוֹם וְיוֹם חוֹשֵׁב כְּאֵלוֹ הוּא הוֹלֵךְ בְּרִיקְנוֹת, שְׁהָרִי כִּשְׁהַנְּשֵׁמָה יוֹצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹדַעַת לְאִיזוֹ דֶּרֶךְ מַעֲלִים אוֹתָהּ. שְׁהָרִי הִדְרָךְ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה לְמְקוֹם שְׁאוּר

הנשמות העליונות מאירות, לא נתן לכל הנשמות, שהרי כמו שהוא ממשיך עליו בעולם הזה, כך נמשך לאחר שיוצא ממנו.

בא ראה, אם בן אדם נמשך אחר הקב"ה ותשוקתו אחריו בעולם הזה, אחרי זה כשיוצא מהעולם, הוא נמשך אחריו, ונותנים לו דרך לעלות למעלה אחר אותה משיכה שנמשך ברצון כל יום בעולם הזה.

מבואר בדברי הזוהר כאן:

א. שצריך שימיו בזה העולם יהיו מלאים, ולכן יש למלאות אותם עם הדבר היקר ביותר דהינו למוד הזהר כאשר בארנו.

ב. שאחרי כל מה שנמשך האדם בחייו כך נמשך אחרי פטירתו, וכאשר יתקשר ויתדבק בחייו לנשמת הרשב"י על ידי לימוד הזוהר הקדוש יזכה בעולם הבא ללמוד בישיבת הרשב"י ז"ע. ובפרט מי שזוכה ומדפיס את ספרי הזוהר זוכה להדבק ברשב"י ויזכה להיות עמו במחצתו.

מורי ורבותי, יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל, ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים, עוברים חולפים ביצר, חיבים אנו לעצור ולהתבונן, נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. למה השכינה בוכה ומייללת בצועקת ואנחנו לא נושענו?

איתא בתקוני זהר (תיקון מג): ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין בין), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא למד אותה תורה שבכתב ובעל פה, ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!! ובתקון ל' איתא: "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

בימים הקשים האלו העוברים על כלל ישראל ה' יצילנו, ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה". בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) נצא מן הגלות ברחמים, וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר נזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

מורי ורבותי!!! אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג (תיקון ח"ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים (תיקון ז', כגון הירק).

זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א - אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא - "בגדי השרד"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). כשיבוא המשיח, יאמר עליהם: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאלת העם!".

ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש

בחול: כמו שנה שלמה למוד נגלה, בשמחה: כמו אלף שנה. בצער: כמו מאה אלף שנה, בשבת: כמו אלף שנה תורה. בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו מאה מליון שנה תורה (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"נ).

ממש תענוג לראות שמתאספים יהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש זהר הקדוש.

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלף, כי כל בי עשרה שכינתא שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא דף קס"א עמוד א').

והמזכה את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש בשבת קודש שעה, עולה לו כמו למוד תורת הנגלה 100,000,000,000 שנה, ובמלים, מאה טריליון שנות תורה [ויכל אתה לזכות לזה בקלות אם בעל נפש אתה].

הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר גדל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לזכות את חלק הגיהנום שלו.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, ומי יוכל לחשב את גדל השכר הנצחי שיוקפו לזכותך בודאות!!!

יהי רצון שזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וזכות ספר הזוהר הקדוש שעזר להדפיס בחייו תגן לכל המשפחה שיזכו לכל הברכות האמורות בתורה ברוחניות ובגשמיות עד עולם ויזכו להיות מן הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, כידוע שאלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח, וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם. כמו שהזכרנו מקודם שהגימטריא של "חיים אברהם ישעיהו" כמנין = 717 בגימטריא "תיקון העולם", שבזכות לימוד הזוהר הקדוש בא על תקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת!". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מזקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו,

